

ovenfor i bemærkningerne til »Lastetid m.v.«. I modsætning til den gældende sølov fastsætter *stk. 1* således overliggetiden til den tid udover liggetiden, skibet må ligge for at blive lastet. Dette er som udgangspunkt i overensstemmelse med engelsk ret. Forudsat at befragteren opfylder sin forpligtelse til at betale godtgørelse for overliggetiden (»demurrage«), jf. § 326, og ikke andet følger af aftalen, forpligtes bortfragteren derfor til at lade skibet ligge så længe, det er nødvendigt for lastningen. Efter § 346, *stk. 2*, der omhandler forsinket lastning, kan bortfragteren imidlertid hæve aftalen eller erklære lastningen for afsluttet, hvis lastningen er blevet så forsinket, at bortfragteren vil blive påført væsentlig skade eller ulempe ved yderligere forsinkelse, selvom overliggetidsgodtgørelse betales. Efter engelsk ret er bortfragteren forpligtet til at lade skibet blive liggende mod overliggetidsgodtgørelse, indtil betingelserne for påberåbelse af »frustration by delay« er opfyldt. En sådan regel har vist sig at være urimelig streng overfor bortfragteren og ville ikke være i overensstemmelse med nordisk retstradition. Efter udvalgets mening repræsenterer udkastet en rimelig mellemløsning mellem den gældende sølovs »bortfragtervenlige« og engelsk rets »befragtervenlige« løsninger.

Efter *stk. 2, første punktum* beregnes overliggetiden i løbende dage og timer. Da overliggetiden efter udkastet er den tid udover liggetid, som behøves til lastning og ikke et tidsrum direkte fastsat i dage, behøves ingen sontring mellem liggetidens længde i forhold til på den ene side bortfragterens pligt til at lade skibet blive liggende og på den anden side bortfragterens krav på godtgørelse, cf. den gældende sølovs § 85, *stk. 2*. Henvisningen i *andet punktum* til § 324, *stk. 2*, svarer til henvisningen i den gældende sølovs § 85, *stk. 2*, *andet punktum* til § 84.

Til § 326. Godtgørelse for overliggetid

Bestemmelsen i *stk. 1, første punktum* om, at bortfragteren har krav på særskilt godtgørelse for overliggetid, er i overensstemmelse med den gældende sølovs § 80, *stk. 2*. Bestemmelsen i *andet punktum* om beregningen af godt-

gørelsen er i overensstemmelse med den gældende sølovs § 86, *stk. 1*.

Efter *stk. 2* forfalder kravet på godtgørelse ved påkrav, jf. gældsbrevlovens § 5, *stk. 1*, ikke »dag for dag«, som efter den gældende sølovs § 86, *stk. 2*. Betaling dag for dag er besværlig og forudsætter i praksis desuden, at befragteren betaler, før bortfragteren har givet udtryk for, hvilken godtgørelse denne mener at have krav på. Det er bortfragteren, som har de bedste forudsætninger for at beregne godtgørelsen.

Hvis befragteren ikke betaler godtgørelsen ved påkrav eller stiller sikkerhed, kan bortfragteren føre kravet på eventuelle konnossementer, som denne udsteder, jf. *stk. 3, første punktum*, som svarer til den gældende sølovs § 86, *stk. 3*. Dette er en betingelse for at kunne gøre kravet gældende mod godtroende erhververe af konnossementet, jf. § 336, der vedrører modtagerens og rejsebortfragterens ansvar for fragter, og § 299, *stk. 2*, *andet punktum*, om det tilfælde, hvor godtgørelse for overliggetid ikke er angivet i konnossementet, og den gældende sølovs § 160, *stk. 2*.

Efter *andet punktum* kan bortfragteren, hvis der ikke er gjort anmærkning på konnossementet om godtgørelse, kræve, at befragteren betaler inden en rimelig frist, jf. de lignende bestemmelser, udarbejdet i forbindelse med arbejdet med den nye nordiske købelov. Hvad, der er en rimelig frist, må vurderes konkret ud fra forholdene i det enkelte tilfælde. Der må lægges vægt på, hvad der vil være en acceptabel forsinkelse set fra bortfragters side. Jo større beløb, det drejer sig om, des kortere forsinkelse vil være acceptabel. Det kræves ikke, at fristen skal være så lang, at forsinkelsen ville give bortfragteren ret til at hæve p.g.a. væsentlig misligholdelse. På den anden side skal reglen benyttes med sigte på en loyal afklaring og ikke kunne misbruges til at skaffe ret til at hæve ved ubetydelige forsinkelser.

Betaler befragteren ikke inden fristens udløb, kan bortfragteren hæve aftalen og kræve erstatning efter almindelige kontraktsregler for tab, som skyldes, at rejsen bortfalder, jf. *trede punktum*. Befragterens forpligtelse er en pengeforpligtelse, og efter almindelig kontraktsret